

Marijin mesec maj

Vstopili smo v maj, Marijin mesec. Vreme se bo zdaj res začejalo občutneje jasni, sonce pa bo naravo še bolj spodbudilo, da bo začela kraljevati v vsej svoji lepoti. Cvetoče rastlinje smo ljudje že od nekdaj povezovali z Marijo, saj se noben človeško ustvarjen dar, posvečen Božji materi, ni mogel kosati z darom, ki ga zanjo ustvari Vsemogočni. V čast pa si lahko štejemo tudi to, da nam Bog vseeno dovoljuje uporabo rastlinske lepote, saj si s cvetjem v svojih bujnih barvah okrašujemo oltarje, domove in si ga celo podarjamo med seboj. V krajevnih skupnostih se bodo namreč zdaj zdaj začela velika slavlja, kot so poroke, birme ter obhajila in prav suhoparno bi bilo, če ne bi mogli slavnostnih prizorišč okrasiti s cveticami. Marija je v rastlinski simboliki velikokrat povezana z rožami in ene od njih so tudi šmarnice. Šmarniška pobožnost, ki se je na slovenskih tleh razširila sredi 19. stoletja, je vključevala branje besedil, molitve litanij in petja Marijinih pesmi, danes pa so šmarnice največkrat del svete maše. Čeprav si z rastlinami pomagamo, da olepšamo slavnostne dogodke, pa se cvetna prisotnost ne ustavi le ob slavlju. Tudi na nagrobnikih se srečamo s cvetjem, ko pospremimo ljubljeno osebo po njegovi zadnji poti. S tem običajem sporočamo, da sta Marija in Jezus z nami tako ob dogodkih, ki se jih veselimo, kot tudi takrat, ko potrebujemo Božjo tolažbo. Prav to je najlepše v tem: bodisi se veselimo bodisi trpimo, vedno je ob nas navzoča Božja ljubezen.

*Pater Vladimir Rufin Predikaka,
sod. žup. uprav.*

Foto: Družina - Tatjana Splichal

Slovo našega patra Tarzicija Kolenka

Spoštovani pater Tarzicij Kolenko!

Z globokim spoštovanjem se vam zahvaljujemo za vašo predanost, molitve in delo, ki ste jih vložili v našo skupnost.

Vaše duhovno vodstvo in neomajna vera sta bili svetilnik, ki je mnogim pomagal najti pot v časih dvoma in negotovosti.

Kljub temu da zapuščate našo župnijo in nadaljujete pot, bodo vaše delo in nauki ostali z nami. Pustili ste pečat. Pogrešali vas bomo.

Na vaših nadaljnjih poteh in pri izzivih, ki vas čakajo, vam želimo Božjega blagoslova in Marijinega varstva.

Z vso ljubeznijo in hvaležnostjo

Foto: JK

Vaši videmski farani

Oljenka miru v župniji sv. Vida

V naši župniji sv. Vida v Vidmu pri Ptujju smo imeli prav posebno čast, k nam je namreč priromala oljenka miru. Prinesla nam je veliko veselja. Imeli smo jo pri vseh svetih mašah, pri katerih smo namensko molili za mir in verske poklice. Frančiškova družina sv. Vida je molila ob oljenki miru na svojem rednem mesečnem srečanju. Bogu hvala za to priložnost!

Srečanje za starše in veroučence prvoobhajancev in birmancev

V soboto, 20. aprila, so imeli srečanje starši in veroučenci prvoobhajancev in birmancev. Bilo je zelo poučno in zanimivo. Iskreno se zahvaljujemo vsakemu izmed vas za sodelovanje na srečanju, ki je bilo namenjeno pripravi na prvo obhajilo in birmo. Vaša prisotnost in sodelovanje sta pokazala, kako veliko nam vera v Boga in tradicija pomenita. Naj ta dogodek služi kot opomnik, da je vera pot, ki jo gradimo skupaj.

Bogu hvala, da ste!

Hvaljen Jezus in Marija.

Dragi iz župnije sv. Andraža. Leto je za nami in v prejšnjem letu nismo storili veliko stvari, saj smo čakali na naše izvajalce, ki imajo tudi ogromno dela. Vaš denar ni šel nikamor, ampak je ostal v župniji. Zato smo lahko veseli, da smo dočakali stopnice na kor, nov stol za duhovnika in dva za sodelavce pri bogoslužju, kupili drva za lani in za letos. Hvala za vsak vaš dar. Vse, kar

naredimo, bo ostalo Vam, ker duhovnik ne nosi s sabo. Zahvala še enkrat vsem darovalcem, posameznikom in vašim družinam. Kaj je vse še v planu, bomo sporočili in oznanili.

Boglonaj p. Vladimirju in ostalim, za pomoč, da je v času moje odsotnosti sploh bila sv.maša in verouk. Vsem Vam, za vsak vaš doprinos vse molitve, vaše delo, darove in skrbi, da nam je v župniji lepo. Hvala za vse!

Mir in vse dobro!

p.Klemen

ŠMARNICE

Moj tata jim je rekel »devičke«, tistim nežno belim rožam, ki so bile mami tako pri srcu in ki ji jih je, čim so vzcvetele, prinesel s svojega pomladnega sprehoda. Vedno še pred majem, vedel je za zatišne kraje, kjer so prve pokukale na plano, in jih je šel iskat, ne prav blizu, tako da se je moral potruditi. Ni mu bilo kakor Vorancu v Peklu, ki je moral premagati strah, da je materi nabral solzice, bilo pa je podobno lepo, ko je mama dobila šmarnice v dlan, napor pač vedno izzove strašno lepoto ... »Ta trenutek je daljno sonce poslalo svoj prvi sončni žarek na dvorišče in po njem se je razlila prelepa svetloba. Sredi te svetlobe je stala mati, prečudno lepa in vsa ožarjena, kakor prikazen iz nebes. Planil sem prednjo s polnim naročjem cvetlic in ji zmagoslavno zaklical: 'Mati, mati ... solzice ...' Topil sem se od same sreče in neizmerne navdušenosti. Materin obraz je pokrnil blažen smehljaj; presrečna je iztegnila roke za solzicami in jih nesla k licu.« (P. Voranc, Solzice) Podoben napor sem za svojo drugo mamo,

Marijo, opravljal tudi sam: vsak dan v maju k maši, ko so dnevi postajali tako topli, da sem se lahko cel dan igral zunaj. Težko je bilo pustiti družbo in naše navihane igre, da sem šel k maši. Spomnim se svojih prvih takih šmarnic, v njih smo poslušali zgodbo o Dominiku Saviu. Prevzela me je, ker je bilo podobno z mano, kot je bilo z njim, prav v tistih dneh, ko sem pustil družbo, da sem odšel v cerkev. Mislim si, da sem takrat v svojih soigralcih izževal občutek, da sem čudak. Zato mi je bilo težko, zato mi je bilo naporno, predvsem ker sem se s tem ločil od drugih. Tvegala sem, da me ne bodo več imeli za svojega ... In sem morda takrat postal to, kar sem danes – nekdo, ki se upira, ki išče, ki nima miru, kadar dela, kakor delajo vsi ostali. Ko sem premagal strah in šel v pekel po solzice za Mamo. Danes je svojevrsten napor kogarkoli od otrok navdušiti za šmarnice, ko je vsega preveč, maja se vse končuje, se koncertira, tekmuje, dobiva diplome in priznanja in »popravce« ... Tistih sprehodov v dišečem mraku, do cerkve, nazaj proti domu, na večerjo, ko visi v zraku vonj po akaciji in vrtnicah, nihče več ne občuti. Niti jih noče. Nekoristne stvari so postale tudi nepomembne, tako je, kakor da se otroška duša veseli samo medalj in priznanj in aplavzov na koncertih na koncu glasbene šole. Saj je res, naporji so to, ti prinesejo veselje – in najtežji napor je ravno tisti, ki ga ni treba narediti. Saj se da pustiti solzice, naj pač oddehtijo v Peklu, saj se da preživeti tudi brez »blaženega smehljaja« ... Ampak iz česa pa je potem še to življenje, da bi se ga veselili in v hvaležnosti na koncu zaprli trudne oči? Šmarnice cvetijo v globeli, kjer so bregovi porasli »z zanikrnim grmovjem, s češmigo, gabrovjem, trnovjem in podobno navlako. Med grmovjem raste še zanikrnejša trava, porabna le za ovčjo krmo.« In v njihovih drobni kronanih cvetovih raste veselje, zanjo, Zanjo in zame. Vedno na težkih, napornih krajih, tam se najde najlepše rože.

Po: M. Rijavec, Ognjišče 5/21

Dogodki:

- Tradicionalno srečanje motoristov - Sela: 4.5.2024 ob 14.30 uri
- Devet dnevnic pred sv. birmo: 22. - 30.5.2024
- Sv. birma – Leskovec: 1.6.2024 ob 10.00 uri
- Binkošti - srečanje ostarelih in bolnikov na Vidmu: 19.5.2024 ob 10 uri
- Tri dnevnic pred 1. sv. obhajilom – Leskovec: 8. - 10.5.2024
- Sv. obhajilo – Leskovec: 12.5.2024 ob 10. uri
- Tri dnevnic pred 1. sv. obhajilom – Sela: 22. - 24.5.2024
- Sv. obhajilo – Sela: 26.5.2024 ob 10. uri
- Tri dnevnic pred 1. sv. obhajilom – Videm: 29.5- 31.5.2024
- Sv. obhajilo – Videm: 2.6.2024 ob 10. uri

Izdaja: Župnija sv. Vida – Videm pri Ptuju / Župnija sv. Andraž v Halozah
Odgovarja: p. Klemen Slapšak, župnik (klemen.slapsak@gmail.com; 041- 318 130)